

РЕШЕНИЕ

№ 5815

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3872** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156–161 от ДОПК.

Образувано е по Жалба Вх. № 13717/20.04.2021г. по описа на АССГ, на В. Б. М., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], ул. 681-ва №3, срещу Ревизионен акт №Р-22221719005402-091-001/ 31.03.2020 г., издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. - ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 1645/28.10.2020г., на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. /ДОДОП/ при ЦУ на НАП, за оспорената част на установеният резултат по ЗДДС за данъчен период месец 11.2016г., с който е променен резултата от ДДС за възстановяване от 38.92 лв. на ДДС за възстановяване на 3.01 лв., който участва в процедура по приспадане на основание чл. 92, ал. 1 от ЗДДС, възникнало по отношение на ДДС за възстановяване за периода м. 10.2016г. и е определена неправомерно възстановен размер на ДДС от 35.91 лв., както и лихва в размер на 10.93 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на акта, поради противоречие с материалния закон в оспорената част. Твърди, че незаконосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, за спорните доставки, поради неправилно тълкуване на фактите и необоснованост на изводите на ревизиращите органи. Иска се от съда да отмени РА, в оспорената част. Не претендира разноски.

Ответникът, директорът на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С., чрез представител по пълномощие, юрк. К., в съдебно заседание, оспорва основателността на жалбата и иска оставянето и без уважение, като недоказана и

неоснователна. Претендира съдебно-деловодни разноски, в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, не депозира становище, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221719005402-020-001/ 15.08.2019 г., връчена електронно на 11.09.2019 г., издадена от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на В. Б. М. за установяване на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 04.2019 г. до м. 06.2019 г. ЗВР е изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221719005402-020-002/11.11.2019 г., като е определен нов срок за приключване на ревизията 11.12.2019 г. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221719005402-020-003/26.11.2019 г. е променен обхватът на ревизията, като са добавени данъчните периоди от м. 09.2016 г. до м. 03.2019 г. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът е изменен със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221719005402-020-004/09.12.2019 г., като е определен нов краен срок за приключване на ревизията до 11.02.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221719005402-092-001/21.02.2020 г., връчен по електронен път на 04.03.2020 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение срещу констатациите, отразени в РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221719005402-091-001/31.03.2020 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен електронно на 02.04.2020 г.

Ревизията е първа за спорните периоди и видове данъчни задължения. В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, с които е изискано представяне на търговски и счетоводни документи относно ревизираните периоди. В отговор на връченото искане лицето е ангажирано доказателства обсъдени в РД.

На основание чл. 45 от ДОПК, са извършени проверки на доставчиците, документирани с протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/

Извършено е посещение в счетоводството на дружеството за преглед и анализ на търговските и счетоводств. дни документи, издаден е Протокол №1583877/27.01.2020 г. Относно извършените доставки по отношение на физическото лице, е установено и не се оспорва в хода на съдебното производство, че В. М. предоставя консултантски и счетоводни услуги. Дейността е упражнявана на адрес [населено място],[жк]ул. „681-ва“ №3.

За процесния, оспорван в хода на съдебното производство период, ревизираното лице е осчетоводило, с право на приспадане на данъчен кредит следните доставки: с фактура № [ЕГН]/23.11.2016 с доставчик [фирма], идентификационен № BG[EИК], покупка на стоки с предмет на доставката: „облекло“, с ДО 77.47 лв. и ДДС, ДК- 15.49 лв. и с Фактура № [ЕГН]/28.11.2016г., с доставчик [фирма], идентификационен № BG[EИК], покупка на стоки с предмет на доставката: „суетшърт, панталон, чорапи, яке“, с ДО 102.08 лв. и ДДС, ДК- 20.42 лв. От страна на данъчните органи не е признато правото на приспадане на данъчен кредит, като е прието, че доставките не са свързани с икономическата дейност на лицето и са педназначени за дейности, различни от икономическата дейност на лицето. На осонавние чл. 70, ал.1, т. 2 от ЗДДС, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

РА е обжалван по реда на чл. 152-155 от ДОПК, по административен ред и е отменен и изменен с Решение № 1645/28.10.2020г., на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. /ДОДОП/ при ЦУ на НАП, с което са уважени исканията, като основателни на жалбоподателя в административното производство, като е изменен Ревизионен акт №Р-22221719005402-091-001/31.03.2020 г., издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. - ръководител на ревизията в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди: - м. 10.2016 г. ДДС за възстановяване в размер на 107,17 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 152,83 лв. и сума за внасяне 41,55 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 12.2016 г. ДДС за възстановяване в размер на 100,19 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 141,02 лв. и сума за внасяне 35,91 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 01.2017 г. ДДС за внасяне в размер на 13,54 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 5 838,79 лв. и сума за внасяне 153,03 лв., ведно с начислените лихви за забава ;м. 02.2017 г. ДДС за възстановяване в размер на 235,12 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 324,02 лв. и сума за внасяне 96,18 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 03.2017 г. ДДС за възстановяване в размер на 227,12 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 272,99 лв. и сума за внасяне 25,94 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 04.2017 г. ДДС за внасяне в размер на 248,38 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 177,18 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 05.2017 г. ДДС за възстановяване в размер на 93,90 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 262,82 лв. и сума за внасяне 21,37 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 06.2017 г. ДДС за възстановяване в размер на 231,07 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 681,66 лв. и сума за внасяне 20,67 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 07.2017 г. ДДС за възстановяване в размер на 127,84 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 809,49 лв. и сума за внасяне 27,95 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 08.2017 г. ДДС за внасяне в размер на 76,90 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 949,07 лв. и сума за внасяне 53,91 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 09.2017 г. ДДС за възстановяване в размер на 133,38 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 441,40 лв. и сума за внасяне 52,73 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 10.2017 г. ДДС за внасяне в размер на 94,25 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 64,15 лв. и сума за внасяне 108,91 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 11.2017 г. ДДС за възстановяване в размер на 21,73 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 1 116,64 лв. и сума за внасяне 57,58 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 12.2017 г. ДДС за възстановяване в размер на 107,46 лв. определям на ДДС

за възстановяване в размер на 107,46 лв. и сума за внасяне 271,22 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 01.2018 г. ДДС за възстановяване в размер на 127,99 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 291,11 лв. и сума за внасяне 152,60 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 02.2018 г. ДДС за внасяне в размер на 71,22 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 401,19 лв. и сума за внасяне 76,55 лв., ведно с начислените лихви за забава ; м. 03.2018 г. ДДС за възстановяване в размер на 210,26 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 1 664,74 лв. и сума за внасяне 117,58 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 04.2018 г. ДДС за възстановяване в размер на 136,90 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 2 811,65 лв. и сума за внасяне 131,55 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 05.2018 г. ДДС за внасяне в размер на 1,04 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 668,83 лв. и сума за внасяне 70,45 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 06.2018 г. ДДС за възстановяване в размер на 23,71 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 426,37 лв. и сума за внасяне 26,03 лв., ведно с начислените лихви за забава ; м. 07.2018 г. ДДС за възстановяване в размер на 114,12 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 541,86 лв. и сума за внасяне 42,61 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 08.2018 г. ДДС за възстановяване в размер на 345,66 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 2 399,26 лв. и сума за внасяне 62,77 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 09.2018 г. ДДС за възстановяване в размер на 289,90 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 2 203,32 лв. и сума за внасяне 142,32 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 10.2018 г. ДДС за възстановяване в размер на 162,53 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 2 803,12 лв. и сума за внасяне 148,39 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 11.2018 г. ДДС за внасяне в размер на 118,22 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 2 740,46 лв. и сума за внасяне 78,90 лв., ведно с начислените лихви за забава ; м. 12.2018 г. ДДС за възстановяване в размер на 131,64 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 454,04 лв. и сума за внасяне 477,15 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 01.2019 г. ДДС за възстановяване в размер на 91,98 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 686,65 лв. и сума за внасяне 66,64 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 02.2019 г. ДДС за възстановяване в размер на 57,08 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 310,84 лв. и сума за внасяне 111,86 лв., ведно с начислените лихви за забава; м. 03.2019 г. ДДС за възстановяване в размер на 163,34 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 2 058,77 лв. и сума за внасяне 46,67 лв., ведно с начислените лихви за забава ; м. 04.2019 г. ДДС за възстановяване в размер на 116,94 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 290,88 лв. ; м. 05.2019 г. ДДС за възстановяване в размер на 122,06 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 2 660,39 лв. ; м. 06.2019 г. ДДС за възстановяване в размер на 122,22 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 351,64 лв.

Въз основа на това, в тази част, за жалбоподателя, независимо от липсата на уточнения, по редовността на жалбата, в изпълнение на Разпореждане от 23.04.2021г., не е налице правен интерес от оспорването и в настоящото съдебно производство, допустимо е оспорването на РА, в частта, в която е потвърден с Решение № 1645/28.10.2020г., на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. /ДОДОП/ при ЦУ на НАП, за оспорената част на установеният резултат по ЗДДС за данъчен период месец 11.2016г., с който е променен резултата от ДДС за възстановяване от 38.92 лв. на ДДС за възстановяване на 3.01 лв., който участва в

процедура по приспадане на основание чл. 92, ал. 1 от ЗДДС, възникнало по отношение на ДДС за възстановяване за периода м. 10.2016г. и е опеделен неправомерно възстановен размер на ДДС от 35.91 лв., както и лихва в размер на 10.93 лв.

По делото са представени и приети заповеди, удостоверяващи компетентността на издателите на акта: Заповед № 2341/16.03.2016 изд. От Директор ТД на НАП С. и Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на Директора на ТД на НАП С..

По делото са представени и приети на хартиен и магнитен носител, доказателства относно валидността на електронните подписи на лицата, издатели на актовете в хода на ревизионното производство, удостоверяващи валидно издаване и връчване по електронен път.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата до съда изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 5 ДОПК срещу РА, който е обжалван по административен ред, поради което и жалбата е процесуално допустима.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Обжалваният РА, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит, за м. 11.2016г.:

Ревизиращите органи са отказали правото на приспадане на данъчен кредит по издадените фактури: № [ЕГН]/23.11.2016 с доставчик [фирма], идентификационен № BG[EИК], покупка на стоки с предмет на доставката: „облекло“, с ДО 77.47 лв. и ДДС, ДК- 15.49 лв. и Фактура № [ЕГН]/28.11.2016г., с доставчик [фирма], идентификационен № BG[EИК], покупка на стоки с предмет на доставката: „суетшърт, панталон, чорапи, яке“, с ДО 102.08 лв. и ДДС, ДК- 20.42 лв., на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС, като са пирели, че по отношение на доставките, независимо от това, че са налице основанията по чл. 69 от ЗДДС, са налице предпоставките на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, като същите в този размер са предназначени за дейности, различни от икономическата дейност на ревизираното лице.

Този извод е правилен.

Съгласно чл.68 и чл.69 ЗДДС предпоставките за приспадане на данъчен кредит са следните: да е извършена реална доставка от регистриран по ЗДДС доставчик; тази реална доставка да е облагаема; предметът на доставката да е използван за последващи доставки, за целите и в рамките на извършваната от регистрираното лице икономическа дейност; тези последващи доставки да са също облагаеми. Тези предпоставки са кумулативни. Нормата на чл. 70, ал. 1, т. 2, предвижда ограничения на правото на приспадане на данъчен кредит, тогава, когато доставките, независимо

от изпълнението на условията по чл. 69 от ЗДДС, са предназначени за безвъзмездни доставки или за такива, различни от икономическата дейност на лицето. Не е спорно, че предметът на процесните доставки е по втората хипотеза на нормата- извън обхвата на икономическата дейност на лицето. Възможно и допустимо е, такива разходи, които безспорно са извън обхвата на представените услуги от ревизираното лице-счетоводни услуги, да бъдат приети за облагаеми, в хипотезите на допустими представителни разходи, за дейността /дрехи и обувки/, но същите в процесния случай, безспорно не са нормативно установени за дейността-представяне на счетоводни услуги в специален норматен акт и са изцяло извън хипотезите и извън обхвата на [чл. 62 от ППЗДДС](#).

Въз основа на изложеното, съдът намира, че правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, за процесния данъчен период, и Ревизионният акт, в оспорената му част, е издаден в съответствие и при правилното приложение на процесуалния и материален закон, поради което е законосъобразен, а жалбата се явява неоснователна и недоказана и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на делото, ответната страна има право на сторените в съдебното производство съдебно-деловодни разноски, в размер на юрисконсултско възнаграждение, които съдът съобразно правната и фактическа сложност на делото, както и материалния интерес определя в размер на 50.00 лв. които следва да бъдат заплатени от ответната страна.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, III-то отделение,63 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на **В. Б. М.**, ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], ул. 681-ва №3, срещу Ревизионен акт №Р-22221719005402-091-001/ 31.03.2020 г., издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. - ръководител на ревизията, **в частта**, в която е потвърден с Решение № 1645/28.10.2020г., на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. /ДОДОП/ при ЦУ на НАП, за оспорената част на установеният резултат по ЗДДС за данъчен период месец 11.2016г., с който е променен резултата от ДДС за възстановяване от 38.92 лв. на ДДС за възстановяване на 3.01 лв., който участва в процедура по приспадане на основание чл. 92, ал. 1 от ЗДДС, възникнало по отношение на ДДС за възстановяване за периода м. 10.2016г. и е определено неправомерно възстановен размер на ДДС от 35.91 лв., както и лихва в размер на 10.93 лв. , като неоснователна.

ОСЪЖДА **В. Б. М.**, ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], ул. 681-ва №3, **да заплати** на Дирекция ОДОП-С. –ЦУ на НАП сумата от 50.00 /петдесет лева/, представляваща сторените в производството съдебно-деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ:

